

Hakkab siis sama kuu ionis Jani. Ku pääto tulleb /
 sest siis on ketgepittem pääto ja ketgetähhem õ.
 Kõl wanna rahwas kes ennemuiste tähhele pan-
 und ilmokesed / kuida need talwe järrele kätwad /
 arwatud / et nenda kuu enne Joulo kange kül-
 mind, mette siis ka wägga sojokesed ilmad tulle-
 wad. Diete agga on se teadmatta.

Süggise

Saab imal Mihlil tu päwal / kuu päwal ja õõl
 üks pitkus on. Suur Jummal andko mette siis
 ka rahho ja termist / sedda mis ta annud hästi koka
 ko panda / et mitte Jesusse nümmel pärrast omma
 tarwisusjeks sedda woiksume pruksida.

Müido on igga Ku jure ka ülespandud / mis il-
 mokesed siis sawad; ükski ei wot ommeti se peä-
 le lota / sest se on ümbes ka arwatud.

Päikesse ja Ku pimmedaks minnemisest,
 mis meie ma-rahwas ütlewad / et neid süakse.

Nüüd sel 1748 aastal lähhab päike üksford meie
 nähhes pimmedaks / se tulleb 14mal Heina Ku
 päwal; ta hakkab pimmedaks minnema liggi kello
 pool kaksteisikümme / ja lõppeb kello kahhe ajal
 pea üks werendel tund kolme peäle ärra. Meie
 nähhes on se pimme koht kuu ni suur kuu ühhetä-
 peila latusse tolli ja wael püssut peälegi Ku

Ku saab ka sel aastal pimmedaks meienähhes
 agga üksford; se pimmedusse hakkatus on igg.
 kello 12 õ aeges / ja ta lõppetud on kello kahhe al-
 al liggi üks werendel kolme peäle õsel; se pimme-
 dus seisab siis kaks tundi ja püssut enam kuu üks
 werendel tundi; meie silma ees näkkse sedda liggi
 5 tolli suur ollewad.

Sõast ja Rahhust.

Wot meie ma-rahwas sawad siis keik sedda teä-
 da, mis mu paitas woõral maal sünnib; kuu seal
 paljo sõddimtsi minnewal aastal olnud / ja sured
 lünnad wägga taplemtsesega teine teiste kääst ä-
 rawoetud. Täanno Jummalale / kes meille sedda
 head teinud / et meie tämmet rahhoga olleme wot-
 nud ellada. Kuu lotaksume agga selle õige rahho.
 Wärssti Jesusse peäle / kuu ta wõttats meid ka
 weel ikka nenda kaitsta / et ühhesti sõast meie et
 saaks tunda / sest meie seisame siis Lemma war-
 jo al.

Selle aasta Wosist.

Ni paljo kuu meie woime ennelulutad / mis ilmo-
 kesed meille peaksid tulles / ni paljo sünnib ka
 õõlda / mis wiljalist aasta mette Jummal wõt-
 tab anda; sedda agga teame Publi-Ramatust / et
 kuu Ta ommad rohked helded kääst lahti teeb / siis
 tal.